

ပုဏ္ဏမိ
ပုဏ္ဏ

တံခါးဖွင့်ထားပါ

အခန်း(၁)

“ဖုန်းလာနေတယ်...”ဟု သိသိချင်းမှာ . . . ဖုန်းကို ပြေးကိုင်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်ပါသော်လည်း . . . ကိုယ့်ထက်ဦးအောင် လျင်မြန်လှသည့်သူက အောက်ထပ်မှ ဖုန်းကို . . . ကောက်ကိုင်လိုက်ချေပြီ. . .။

ကိုယ့်ဆီလာသည့်ဖုန်းဆိုတာ သေချာ . . . သိသိကြီးမို့ . . . အောက်ထပ်က ကိုင်ပြီးမှန်း သိသော်လည်း . . . ကိုယ်ပါ ထပ်ကောက်ကိုင်လိုက်ရရင် ကောင်းမလား. . .။ “အပေါ်ကနေ ကိုင် လိုက်ပါပြီ”ဟု ပြောလိုက်ရင် . . . အနည်းဆုံးတော့ အဘွားကြီးခမျာ . . . အိမ်ပေါ်ထပ်ကို ခြေညောင်း ခံပြီး တက်လာပြောရဖို့ . . .။ ဒါမှ မဟုတ် . . . လှေကားခြေရင်းကနေ . . . “ဖုန်းလာတယ်ဟေ့. . . မင်း ဖုန်း. . . မင်းဖုန်း”ဟု တကြော်ကြော်. . . အော်ခေါ်ပြော အသိပေးဖို့ . . . အလုပ်တစ်ခုခုတော့ သက်သာ သွားနိုင်တာပေါ့လေ. . .။

သို့သော် . . . နေပါစေ. . .။ ကိုယ်က သူ ပင်ပန်း အာညောင်းရှာမလား. . . ဟု စေတနာနှင့် ဖြစ်သော်လည်း သူကတော့ . . . “ငါ ကိုင်လိုက်ပြီမှန်း သိသိကြီးနဲ့ တောင် . . . အလှအယက် . . . မဖြစ်မနေကြီး ထပ်ကောက်ကိုင်ပြီး . . . ငါ့ကို ဖုန်းချခိုင်းနေပါလား. . . ဘာလို့ လဲ” . . . ဟု (အမြဲလွဲ ချော်နေလေ့ရှိသည်) ရွှေအထင်တော်က လွဲချော်ပေဦးမည်ဆိုရင် . . . သူရော . . . အဘွားကြီးပါ နှစ်ဦး နှစ်ဖက်စလုံး . . . စိတ်ရှုပ် . . . ခေါင်းစားနေကြရဦးမည်. . .။

“ရွှေဒေါင်း”က ခေါင်းကို တစ်ချက်... နှစ်ချက်လောက် ကုတ်ဖွကာ.
. . လှေကားထိပ်က လှေကားထစ်တွေပေါ်ပဲ. . . ငုတ်တုတ်သွားထိုင်ချ
ကာ စောင့်စားနေလိုက်ပါတော့သည်။ ။ အအော်ရ သက်သာ... ခြေညှာ
င်းရ သက်သာပါစေတော့ရယ်လို့ . . ။

တော်ရုံနဲ့ တော့ ရောက်လာဦးမှာ မဟုတ်... ။ အနည်းဆုံး နှစ်မိနစ် .
. . သုံးမိနစ်လောက်က တော့ ထိုင်စောင့်ရပေမည်. . ။ ရွှေဒေါင်းဆီလာ
တဲ့ ဖုန်းလည်း ဖြစ်. . ။ မိန်းမသံနှင့်လည်း ဖြစ်. . ။ သူ မကြားဖူးသည့်
လေသံစီမံမျိုးလည်း ဖြစ်. . ။ ထိုမိန်းမသံဟာ. . . ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့်
ဆွဲဆွဲငင်ငင် လည်း ဖြစ်နေဦးမည်ဆိုလျှင်. . . သုံးမိနစ်သည် အမြန်နိုင်
ဆုံး အတိုင်းအတာ. . . ဖြစ်လျက်. . . ငါးမိနစ် ခြောက်မိနစ်မျှလည်း “စစ်
ဆေးမေးမြန်း. . ။ မသင်္ကာ. . . သံသယပွား. . ။ တစ်ယောက်တည်း
အဖြေထုတ်. . ။ အဖြေကမထွက်. . .”ဆိုတာမျိုးလည်း ဖြစ်နေနိုင်ပေ
သေးသည်။ ။

ခုလာသော ဖုန်းမှာ . . . ရွှေဒေါင်း ပြသနေကျ. . . သွားဆေးခန်းရှိ. . .
Receptionist မိန်းကလေးထံမှ . . . သွားဆရာဝန်ဆီ Booking တင်လို
သော ရွှေဒေါင်းထံ အကြောင်းပြန်. . . တိုကင်နံပါတ်ပေးမလို့ ပြန်ဆက်
သော ဖုန်းပဲ ဖြစ်ရမှာ ဧကန်မူချ. . ။

အမှန်တကယ်လည်း ပဲ. . . အင်မတန်မှ ကို ရည်မွန်ယဉ်ကျေးကာ. .
. ။ နိုင်ငံခြားသား ဖောက် သည် များ နှင့်ပါ ဆက်ဆံနေရကျဖြစ်သော Rec
eptionist တို့ ရဲ့ ထုံးစံကလည်း ခပ်ပါပါနှင့်. . . လိုအပ်တာထက် ပိုမို. . .
နူးညံ့ပျော့ပျောင်းနေပြီး. . . “ဟန်”ပါသော စကားသံနှင့်ဖြစ်သည့် မိန်း
ကလေးငယ်. . . နှင့် အဘွားကြီးတို့ တော့ တွေ့နေကြပေလောက်ပြီ. . ။

“ကိုရွှေဒေါင်း. . . ဒီနေ့ သွားဆရာဝန် ဦးမြင့်သိန်းနဲ့ ပြလို့ ရပါတယ်.

..တိုကင်နံပါတ်က ဘယ်လောက်ပါ...ဘယ်နှနာရီလောက်ဆို လာလို့ ရပါပြီ...”စသဖြင့်ကိုသာ ပြောမည်ဖြစ်သော ထို မိန်းကလေးမှာ ... “အရွယ်၏ ကောင်းခြင်း...၊ အသံ၏ ကောင်းခြင်း” ထိုအပြစ်နှစ်ခုနှင့်ပင်... အဘွားကြီးရဲ့ သံသယဝင်ပါထဲ လုံးလုံးလျားလျား ကျရောက်ကာ... ခုလောက်ရှိ တရားခံစစ်... အစစ်ခံနေရလောက်ပေပြီ...။

ရွှေဒေါင်းကတော့ စိတ်ကိုလျှော့ထားလိုက်သည်။ သွားဆေးခန်းတစ်ခုမှ ကောင်တာထိုင် စာရေးမလေး တစ်ယောက်... ကိုယ့်အပေါ် မကျေမနပ် ဖြစ်သွားလျှင်...ကိုယ့်မှာ ဘာများ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ထိခိုက်သွားနိုင်သနည်း...။ သူ့ဆရာဝန်ကို တိုင်ပြောကာ... ကိုယ့်ကို သွားအကောင်းတွေပါ ဆွဲနုတ်ခိုင်းတာမျိုးလောက်တော့ လုပ်လို့ မရဘူး... မဟုတ်လား...။ အများ ဆုံးမှ ... ကိုယ့် တိုကင်နံပါတ်ကို ဟိုးနောက်သို့ ရွှေ့ကာ... အချိန်နောက်ကျစေတာမျိုးလောက်နှင့်ပဲ... တုံ့ပြန် ငြူစူ ပြခွင့်ရှိရာပေမည်။

ရှိပါစေတော့...။ အဘွားကြီးနှင့်ကတော့ ပြဿနာမဖြစ်လိုပြီ...။ ဖြစ်ရပေါင်းလည်း များ ပြီ။ ပြောပြီးပေါင်းလည်း များ ပြီ...။ တိုက်ရိုက်ကော... သူ့သမီးကတစ်ဆင့်ပါ ... ကိုယ် မကြိုက်တတ်တာတွေကို တင်ပြပြီး ဆင်ခြင်ပေးဖို့ တောင်းပန်ဖူးပေါင်းလည်း များ ပြီ...။ ဖြစ်မှ မလာဘဲ...။ ရှိပါစေတော့...။

အဲဒါကြောင့်ပင် ရွှေဒေါင်းက... ကိုယ့်ရဲ့ ချစ်ဇနီးလေးဖြစ်တဲ့ ... “လမင်းဖြူ”ကို... ပြောခဲ့ ဖူးတာ...။

“သူများ တကာ မိဘတွေ... မိဘဝတ်ငါးပါးပဲ ကြားဖူးပါတယ်... လလေးရဲ့ မေမေကတော့ ... ခြောက်ပါး...”

ရွှေဒေါင်းဆီက ဒီစကားမျိုး စလာလျှင်... နောက်ဆက်တွဲတွေအနေ

နှင့်...ပေါက်တတ်ကရ...မဟုတ်က ဟုတ်ကတွေသာ ဆက်လိုက်လာ
တော့မှာ သေချာနေသမို့...ချစ်ဇနီး လလေးက ပြုံးစိစိနှင့်..

“ဆိုပါဦး...တစ်ပါးပိုနေရတဲ့ အကြောင်း...”

“မကောင်းမြစ်တာ ကောင်းရာညွှန်လတ်...အတတ်သင်စေ...ပေး
ဝေနှီးရင်း...ထိမ်းမြား ခြင်းလျှင်...ဝတ်ငါးအင်...ဖခင်မယ်တို့ တာ...
လေ...ဟုတ်တယ်မှတ်လား...”

“မေမေက...”

“လလေးရဲ့ မေမေကတော့...မကောင်းမြစ်တာ...ကောင်းရာညွှန်
လတ်...အတတ်သင် စေ...ပေးဝေနှီးရင်း...ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်...သံ
သယဝင်...လလေး မေမေတာ...”

လမင်းဖြူတို့...ရယ်လိုက်တာ...ခီခီကိုတက်လို့၊

“အဲဒီသံသယက သူ့သမီးပေါ်ကျတော့ မဝင်ဘူး...သူ့သမီးအပေါ်...
ဘယ်တော့များ ထဖောက်ပြန်တော့မလဲရယ်လို့...သမက်အပေါ်မှာ ပဲ...
အမြဲတမ်းလည်း ဝင်တယ်...နေ့တိုင်းလည်း ဝင်တယ်...စက္ကန့်မလ
ပ်လည်း ဝင်တယ်...သူ့ရဲ့ မိဘဝတ္တရားခြောက်ပါးမှာ အဲဒီတစ်ပါးကို
တော့ အထူးတလည်နဲ့ အသည်းအသန်ကို ကျေပွန်နေတော့တာပဲ...
၇၂...ကိုယ် ဘယ်လိုနေရမလဲ လလေးရာ...မချောင်ဘူးကွာ...”

ဘာလုပ်ပေးရမှန်းမသိသည့် လမင်းဖြူ၏ အကောင်းဆုံးဖြေသိမ့်နိုင်
မှုမှာ...မျက်နှာရှုံ့မဲ့မဲ့ ကလေးနှင့်...“တခီခီ”ရယ်နေခြင်းသာလျှင် ဖြ
စ်ပါသည်။ သူ့သမီးတောင် မဖြေရှင်းနိုင်သည့် ကိစ္စဆိုတော့ သမက်ဖြစ်
တဲ့ ရွှေဒေါင်းခမျာလည်း ဘယ်လိုလုပ်များ စွမ်းစွမ်းတမံ ဖြေရှင်း...
တားမြစ်နေလို့ ရနိုင်တော့မှာ လဲ...။ စိတ်ညစ်လိုက်...ဒေါသထွက်လို

က်...ခေါင်းကုတ်လိုက်...“ရမလား” လို့ တားကြည့် ပြောကြည့်ပြန်
လိုက်နဲ့ပဲ...ငုတ်တုတ်ငြိမ်ခံနေရတော့တာပေါ့လေ...။

“မောင်ရွှေ...”

စိတ်တိုင်းကျ စစ်ဆေးမေးမြန်းလို့ ပြီးသွားဟန်တူသော အဘွားကြီး
က...ဖုန်းကို ဘေးနား ခဏချခဲ့ပြီး လှေကားရင်းသို့ ရောက်လာပါသ
ည်။ အပေါ်တက်ခေါ်ဖို့ မစဉ်းစားတော့ဘဲ လှေကားရင်း ကနေသာ ကျုံး
အော်ဖို့ ပြင်လိုက်စဉ်...လှေကားထိပ် အပေါ်ထပ်မှာ ငုတ်တုတ်လာထို
င်နေသည့်...ရွှေဒေါင်းကို မြင်လိုက်ရသဖြင့်...ခေါ်သံက မဆုံးလိုက်ဘဲ
နှစ်လုံးနှင့် ရပ်တန့်သွား၏...။

“မင်း...ဖုန်းကွဲ့...”

“ဟုတ်ကဲ့...”

ရွှေဒေါင်းက တမင်ပဲ...အောက်သို့ပဲ ဆင်းလာခဲ့လိုက်ပါသည်။ စိ
တ်တိုင်းကျ စစ်ဆေးမေး မြန်း လာပြီးဟန်ရှိသော်လည်း...သူ ပင်ပန်း
ရမှာ စိုးလို့ လှေကားထိပ် လာထွက်ထိုင်နေပေးသည့် ရွှေဒေါင်းကို မြင်
လိုက်ရတော့...အဘွားကြီးမျက်နှာထားက တစ်မျိုးပြောင်းသွားခဲ့ပြီလေ
...။ သူနဲ့ တစ်ဖက်က မိန်းကလေးတို့ အပြန်အလှန် ပြောနေကြတာကို .
...ရွှေဒေါင်းကပဲ လာချောင်းနားထောင်နေသည် ဟု သူ ထင်သွားပြန်ပြီ.
...။ အမှန်းအဆ မဟုတ်ပါ...။ ခံရပေါင်းများ လို့...တကယ့်ကို သေ
သေချာချာကြီး တွက်နိုင်နေပါပြီ...။

ဖုန်းကို အပေါ်ကပဲ ပြန်ကိုင်လိုက်လျှင်...အောက်ထပ်က ဖုန်းဆီ ပြ
န်ပြေးကာ သူလည်း တိတ်တိတ်ကလေး ပြန်ကိုင်နားထောင်နေတော့မှာ
...လုံးဝမလွဲနိုင်သည့်ကိစ္စပင် ဖြစ်ပါသည်။

“မဟုတ်တာတွေ ခိုးလုပ်ထားမိသည့် ရွှေဒေါင်းက... အဘွားကြီးရဲ့ အစစ်အဆေးတို့ ကို စိုးရိမ်တကြီး ဖြစ်နေတာ...”ဟု သူထင်လျှင်...သူ့ မျက်နှာထားဟာ... အခုပုံအတိုင်း...အတိ အကျ...။

“ဟုတ်ကဲ့... ရွှေဒေါင်းပါ ခင်ဗျာ...၊ ဘယ်နှနာရီရောက်အောင် လာ လိုက်ရမလဲ... ဟုတ်...ဟုတ်...Thank you...”

ရွှေဒေါင်းကလည်း... ရွှေဒေါင်းလေ...။ ဖုန်းကို စကားပြောနေသူ ရဲ့ နံဘေးမှာ ပေါ်တင်ကြီး လာရပ်နားထောင်နေသည့် အဘွားကြီးကို... အသည်းမယား ယားအောင်... ကလိထိုးပေးနိုင် တာသည်...ဒီလိုမျိုး တစ်နည်းပဲ... ရှိတော့သည် ကိုး...။ စကားကို ရိုးရိုးသားသားနှင့်... လူကြီး သံသယရှင်းအောင်... သွားဆေးခန်းနှင့် ပတ်သက်သည့် အကြောင်းအရာတွေပါ...တမင် ခပ်များ များ ထည့်ပြောပေးလိုက်လျှင် လည်း ရပါရက်နှင့် တမင်ကို...အဲဒါတွေ မပါအောင်...သံသယပွား ချင်သူ ထပ်ဆွဲပွားလို့ ရအောင်...။ အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုး ကောက်လို့ မရ၊ ရ အောင် ပြောပေးလိုက်ပါ သည်...။

အသံလေးကိုလည်း... မူလဗီဇ... ခပ်မြဲမြဲကို အတတ်နိုင်ဆုံး ထိန်းသိမ်းကာ...ခပ်ချိုချို...ကောင်းကောင်း လေး...။

ကဲ...လောင်းမလား...။ ရွှေဒေါင်း ဖုန်းကိုချပြီး လှည့်ထွက်လိုက် တာနှင့်... သူ့သမီးဆီ ချက်ချင်း ဖုန်းကောက်လှည့်တော့မည်...။ အကျိုးအကြောင်း... အမှန်အကန်တွေအပြင်...သူ သံသယနှင့် အတွက်အချက် အပိုဆာဒါးများ ခပ်များများကိုပါ ထည့်မွှေကာ သာသာထိုး ထိုးလေး အသိပေး...မည်။ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ ညွှန်ကြားမည်...။ ခဏကြာရင်...သူ့အလုပ်ကိစ္စနှင့်သူ... မန္တလေးဘက် ခရီးထွက်သွားရ သော ဇနီးသည် ကလေးထံမှ... ရွှေဒေါင်းဆီ ဖုန်းပြန်ဝင်လာပါလိမ့်

တော့မည်. . .။

ခက်တာပဲ. . .။ ပြီးရင် အဲဒီအဘွားကြီးဟာ သူပဲ သွေးတိုး. . .။ သူပဲ နှလုံးတုန်. . .။ တစ်ချိန် လုံး သံသယစိတ်နှင့် လူကို စော်ကားခံနေရသလို အမြဲဖြစ်နေရသော ရွှေဒေါင်းခမျာမှာ တော့. . . သွေးတိုး၊ နှလုံး၊ ဆီးချို၊ ကျောက်ကပ်၊ အဆုတ်၊ အသည်း. . . အကုန်ကောင်းနေသည့်သူမို့. . . နေရင်း ထိုင်ရင်း တစ်ပန်းရှုံးနေရတော့ကာ. . . ပူပန်တတ်သည့်. . .။ အမြော်အမြင်ကြီးသည့်. . .။ ရောဂါ လည်း ရှိလိုက်သေးသည့် လူကြီးသူမ. . .က ဘာအလုပ်လုပ် ငြိမ်ခံ. . . ဆိုသည့် သဘောပဲ ဆိုက်ရောက် နေရတော့တာပေါ့လေ. . .။

ကိုလည်း ဘာမှ မဟုတ်တာ မမှန်တာ. . . ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်ရပါဘဲ နှင့်လေ. . .။ သူ့သမီး အပေါ် သစ္စာဖောက်. . . နောက်တစ်ယောက်ရှာဖို့ နေနေ. . . ချစ်လွန်လွန်းလို့ ပင် မဝနိုင်သေးကြောင်း . . . သူ့အမေကြီးကို ပဲ မျက်နှာပြောင်တိုက်. . . ရင်ဖွင့်ပြနေရမလို ဖြစ်နေသည် . . .။ အဲဒီလိုကြီး. . . သွားဖွင့်ပြောလို့ ကကော လွတ်မယ်များ ထင်ပါသလား. . .။

“အရှက်နည်းလှချေလား. . . ဒီတစ်နေရာမှာ အရှက်နည်းတဲ့ လူဟာ. . . နောက် ဘယ်လို နေရာမျိုးမှာ မဆို. . . အရှက်နည်းဝံ့မယ့်သူမျိုးပဲဆိုတာ သေချာပေါက်ပဲ. . . အဲဒီလိုလူမျိုးတွေပဲ စိတ်မချရတာ. . .။ မယုံရတာ. . .။ ဖောက်ပြန်တော့မယ်ဟေ့ဆိုရင် . . . အဲဒီလိုမျိုးတွေပေါ့. . . ရှေ့ဆုံးက. . .”

အဲ. . .။ အဲဒီလို လာမည်. . .။

အရှက်နည်းမိလို့ . . . “ဖောက်ပြန်နိုင်မယ့်လူ” အဖြစ် နောက်ဆုံး ကောက်ချက်ချ. . . ခံလိုက် ရတာက. . . နည်းနည်းပါးပါး အဆက်အစပ်

ရှိတယ်ပဲ ထားလိုက်ပါဦး. . .။ ကားမြန်မြန်မောင်းမိလို့ တို့ . . .။ အိမ်
သော့ ပျောက်မိတို့လို့ . . .။ သံပရာသီးနှစ်လုံးကို ဈေးမဆစ်ဘဲ ဝယ်မိတို့
လို့ . . .။ ကွန်ပျူတာဂိမ်းကို မအိပ်မနေ. . . ညကြီးမိုးချုပ်ထိ (ကိုယ့်အိမ်
တင်ကိုယ်) ဆော့ကစားမိလို့ တို့ . . .။ တီရှပ် အသစ်စက်စက် တစ်ထည်
ကို မလျှော်ချင်သေးဘဲ နှစ်ရက် ဆက်ဝတ်မိလို့ တို့ . . .။ ကိုယ်မကြိုက်သ
ည့် ဟင်းကြီးချက်ထားသည့်နေ့မှာ . . . ထမင်းမစားတော့ဘဲ
ခေါက်ဆွဲခြောက်ထုပ်ပဲ ပြုတ်သောက်လိုက် မိလို့ . . .တို့ . . .။

အဲဒါမျိုးတွေရဲ့ နောက်ဆုံးကောက်ချက်. . . ဖြစ်နိုင်ချေကရော. . .
ဘာများ ဖြစ်နေမယ်များ ထင်မိကြပါသလဲ. . .။ ဟုတ်ကဲ့. . .။ တစ်နေ့နေ့
တစ်ချိန်ချိန်ကျ. . . ဖောက်ပြန်ချင် ဖောက်ပြန်သွား နိုင်မယ့်. . .
.ယောက်ျားဆိုတာ. . . . အဲဒီလို အချိုးအချိတ်တွေကချည်း
စတတ်ကြကြောင်းပါတဲ့ ခင်ဗျာ . . .။

ဒါမျိုးတွေ ကြုံရမယ်မှန်း ကြုံမသိခဲ့ရဘဲ. . .လလေးကို ခုမြင် ခုကြို
က်ပြီး ခုလက်ထပ်ယူခဲ့ မိတာမျိုးတော့ မဟုတ်ပါဘူး. . .။ လမင်းဖြူ ဆို
တဲ့ သူငယ်မကို စတင် နှစ်သက်မိချိန်မှ စကာ. . . သူ့ အမေကြီး “ဒေါ်ခင်
ခင်ဦး”ထံ သမက်လောင်း အင်တာဗျူး အကြိမ်တစ်သောင်းလောက်
ဝင်ပြီးမှ . . . အဘွားကြီးဆီက. . . “ယူကြ” ဆိုတဲ့ အမိန့်စကားကိုရမှ . . .
။ တော်ရုံသူကောင်းသား. . . တော်ရုံ ချစ်စိတ်လောက်နဲ့ ဆိုရင်. . . နောက်
ဆုတ်ပြန်ပြေးပြီးတာတောင် ကြာပေါ့. . . ဆိုတဲ့ အနေအထား လော
က် ရောက်ပြီးမှ . . . လင်ရယ် မယားရယ်လို့ ပေါင်းဖက် ထိမ်းမြားခွင့် ရ
ခဲ့တာပါ. . .။

ချစ်သူလေးကလည်း အထပ်ထပ် အခါခါ သတိပေး. . .၊ အသိပေး. . .
တောင်းပန်ခဲ့ဖူး သလို. . . ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဒီလိုအဘွားကြီးကို

ယောက္ခမသာတော်ရရင် တော်တော်ကြီးကို မလွယ်မှာ မှန်း သိသိကြီးနဲ့ ပင်... သူ့သမီးလေးနဲ့ လက်ထပ်ယူခဲ့မိတာပါ...။ ဒါပေမဲ့ လူလေ... “ ဘယ်လောက်ကြီးပဲ ဆိုးဝါးတာကြုံကြုံ... ရပါတယ်... အိုကေပါ... လက်ခံနိုင်ပါတယ်” ဆိုတာမျိုး ကို ပါးစပ်က တွင် တွင် ပြောထွက်နေကြ ပေမဲ့... စိတ်ရင်းထဲမှာ တော့... ကိုယ်ကြုံကောင်း ကြုံရနိုင် မယ်လို့ ကြုံမှန်းရမယ့်... အခြေအနေတွေကို... လူပီပီ... ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ်... ဖော့မှန်း... လျော့ မှန်း ထားမိကြသူချည်းပေါ့...။

လက်တွေ့ကြုံရတော့မှ ... ဖော့ထား လျော့ထားမိတာတွေမှာ ... နှစ်ဆလည်း မဟုတ်... သုံးဆလည်း မဟုတ်...။ အဆတစ်ရာလောက် သာလို့ ဆိုး... ဆိုသလိုကြီး ဖြစ်နေတယ်ဆိုတော့...။

“လလေး... တစ်နှစ်သမီး အရွယ်မှာ ... ဖေဖေက နောက်မိန်းမယူ သွားခဲ့တာတဲ့ ဒေါင်းရယ် ... အဲဒီတုန်းက မေမေက... သုံးဆယ့်ငါး လောက် ရှိပြီး... ဖေဖေက သုံးဆယ်တောင် သိပ်မပြည့် ချင်သေးဘူးတဲ့ ... ဖေဖေက မေမေထက် ငါးနှစ် ခြောက်နှစ်လောက်တောင် ငယ်တယ် တဲ့ ... သမီး ပေါက်စလေးတစ်ယောက်နဲ့ ကျန်ခဲ့ရတဲ့ မေမေအဖြစ်ကို လည်း တွေးကြည့်ပါဦး... စီးပွားရေးအရ လည်း ခုလိုအဆင်မပြေ... လူမှုရေးအရလည်း သိမ်ငယ်... ကျန်းမာရေးကျတော့လည်း လလေး ရော မေမေပါ သိပ်ချူချာကြတာပဲတဲ့ ... အဲဒါတွေကြောင့်လည်း ဖေဖေ က ကိုယ်လွတ်ရန်း... သာရာ ရှာသွားခဲ့တာ ဖြစ်ချင် ဖြစ်မှာ ပေါ့လေ... အဲဒီကတည်းက ... ခုလို အခြေအနေမျိုးဖြစ်အောင် တောက်လျှောက် ကြိုးစားရန်းကန်လာခဲ့ရတဲ့ မေမေလည်း ... ယောက်ျားဆိုရင်... “ဟင် ” ဆိုတဲ့ အထဲက ဖြစ်နေတော့တာပဲ...

ဖြစ်နိုင်ရင် လလေးကို အပျိုကြီးတောင် လုပ်စေချင်တာလား မသိပါ

ဘူး. . . အိမ်ထောင်ပြု လိုက်ရင် သူ့အလိုအဖြစ်မျိုး ကြုံရမယ်ချည်း မှတ်ပြီး စွတ်ပူနေတော့တာ. . . သူ သံသယစိတ်တွေက စိတ္တဇဆန်ဆန် တောင် ဖြစ်ချင်ချင်ရယ်. . . နောက်မှ . . . သူ မရှိတော့ရင် သူ့သမီးတစ်ယောက်တည်း အပျိုကြီးဘဝနဲ့ အရွယ်မရှိ ဘာမရှိ ကျန်ခဲ့ချိန်ကျမှ အဖော်ရှာခဲ့ရင် ပိုဆိုးမယ်. . . ဆိုတဲ့ အတွေးကို တွေးမိလိုက်မှ . . . အိမ်ထောင်ပြုချင်ပြု. . . ဒါပေမဲ့ လူတော့ သူကိုယ်တိုင်ရွေးရမှ . . . လို့ ခြွင်းချက်နဲ့ တစ်ဆင့်လျှော့ကြည့်လိုက်တာ. . .”

“သူကိုယ်တိုင် လူရွေးရမှ ”ဆိုတဲ့ အဘွားကြီးခမျာ. . . ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က မျက်စိကျလောက် စရာ ယောက်ျားသားမျိုးကို ဘယ်လိုမှ ရှာမတွေ့နိုင်တော့တဲ့ အဆုံး. . . သမီးဖြစ်သူက တင်ပြလာတဲ့ ဒီတစ်ယောက်ကိုပဲ. . . အကြိမ်တစ်သောင်းလောက် အင်တာဗျူးပြီးမှ လက်ခံထားရတာဆိုတော့ သူ့ မှာ ဘဝင်ကကျတယ်ပဲ မရှိနိုင်ပါ . . .။ “တစ်နေ့နေ့တော့ တစ်နေ့နေ့ပဲ. . . ဘယ်နေ့လဲသာ မသိတာ. . .”ဟူသော အမြင်တစ်ခုနှင့်. . . သမက်ဖြစ်သူ ဖောက်ပြန်မသွားအောင်. . . ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ထိန်းချုပ်ပေးနေတာထက်. . . ဖောက်ပြန်မယ့်နေ့ကို လက်ချိုးရေပြီး ထိုင်စောင့်နေတော့သလိုတောင် ဖြစ်နေပါသည်။ ။

ရွှေဒေါင်းမှာ . . . ကိုယ်တိုင်မှာ ကလည်း အမေရယ်လို့ ရှိတော့တာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတော့. . . အမေနေရာက အမေအရွယ် ဒီယောက္ခမကြီးကို . . . ကိုယ့်မိခင်ဟု ပဲ သဘောထားမည်ဟု တွက်ဆထား မိတာရယ်. . . ၊ မလှပခဲ့သည့် သူ့အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းကို သနားကရုဏာသက်မိတာရယ်နှင့်. . . အတတ်နိုင်ဆုံး သည်းခံအလိုလိုက်. . . စိတ်လျှော့ထားဖို့ ပြင်ဆင်ကြံစည်ထားပြီးပြီ. . . ဖြစ်တာတောင် မှ ပင်. . . တစ်ချက်တစ်ချက်မှာ တော့ သတိလက်လွတ်. . . စိတ်နောက်ကိုယ်ပါနှင့်သာ. . .။

“မောင်ရွှေဒေါင်းရေ... ဖုန်း... ဖုန်း... ဟေ့... မြန်မြန် ကိုင်လိုက်...
. သမီးဆီက...

ဟော... တွေ့ပါလား...။ တယ်လီဖုန်းမြည်သံ မကြားလိုက်ဘဲ... “
လလေးဆီကဖုန်း...” ဆိုတော့ကာ... အဘွားကြီးကသာ အရင်စဆက်
လိုက်ပြီး... သူ့သမီးကို ညွှန်ကြားပြောဆိုစေတော့ မယ့် ဇာတ်လမ်းပေါ့..
.။ ကြုံတွေ့ထားသလိုပဲပေါ့...။”

“ဒီနေ့ သွားကိုက်နေလို့ ဗျို့. . . မနက်ကဆို အကြီးအကျယ်ကို
ကိုက်ပြီး ပါးတစ်ခြမ်း ရောင်နေတာ... ရုံးမတက်နိုင်ဘူး... ခွင့်ယူထား
ရတယ်... ဘာမှ တောင် မမျိုနိုင်လို့ ခုထိ ဘာမှ မစားရသေးဘူး... နေ့
လယ် တစ်နာရီမှာ ဒေါက်တာမြင့်သိန်းနဲ့ ပြဖို့ ချိန်းထားတာ... ဒေါက်
တာ မြင့်သိန်းက ဒီမနက် Minor Operation လေးနှစ်ခွဲရှိလို့ ဆိုတာနဲ့...
တစ်နာရီမှာ ပြီး မပြီး... သူ့ ဆေးခန်းက ကောင်တာထိုင်တဲ့ ကောင်မ
လေးကို မေးပြီး ဖုန်းပြန်ဆက်ခိုင်းထားတာ... အဲဒါပဲ... အဲဒါပဲ...”

တစ်ဖက်က ဘာမှ စကားစမလာနိုင်သေးခင်... ရွှေဒေါင်းကသာ အ
ရင်ဦးအောင် ဖုန်းထဲ အော်ထည့်ပေးလိုက်ပါသည်။ ။ လမင်းဖြူ ခမျာ သူ
မကလေးရဲ့ မူပိုင်... “ခစ်ခစ်ခိခိ”ကလွဲရင် တခြား ဘာမှ မှ ကိုယ့်ဘက်
က ဘက်လိုက်ပေးနိုင်မှာ မှ မဟုတ်တာ...။ အောက်ထပ်ကနေ ဖုန်းကို
ချမပစ်ဘဲ... သမီးနှင့် သမက်တို့ ရဲ့ စကားသံများကို သူပါ နားထောင်
နေဦးမည်ဖြစ်သော အဘွားကြီးကတော့... “မယားဖြစ်သူကို ငြူငြူစူစူ
နှင့် ခပ်စောင့်စောင့် အော်ဟစ်စကားပြောခြင်း... ဟာ နောက်မိန်းမ ထ
ပ်ယူမည့် ဖောက်ပြန်တတ်သူ ယောက်ျားတို့ ရဲ့ လုပ်ရပ်...”ဟု ထပ်မံ
သတ်မှတ်ချင်လည်း သတ်မှတ်နေဦးတော့မှာ ပေါ့လေ...။

“ဟယ်... ခုထိ ဘာမှ မစားရသေးဘူးလား... ဒါဖြင့်ရင်... မကြည်

တို့ ကို ခေါက်ဆွဲဖြစ်ဖြစ် ကြာဆံဖြစ်ဖြစ် ပြုတ်ခိုင်းလိုက်ပြီး သောက်ဖြစ်
အောင် သောက်လိုက်နော်. . . သွားဆရာဝန်ပြပြီးရင် နောက်ထပ်တစ်
နာရီလောက် ဘာအစားမှ သွင်းလို့ ရဦးမှာ မဟုတ်ဘူး . . .
ကြိုစားမသွားရင် ဗိုက်အောင့်နေလိမ့်မယ်. . .သိလား. . .ပါးတောင် ရော
င်နေပြီဆိုတော့. . . အရောင်ကျဆေးတို့ . . . မနာဆေးတို့ . . .Antibiotic
တို့ ပေးမှာ သေချာတယ်. . . အဲဒီဆေးတွေသောက်ဖို့ အစာလေးရှိထားမှ
ဖြစ်မှာ . . .သွား. . .သွား. . .စားချေတော့. . .”

ကိုယ်တိုင်လည်း အဟုတ် ဗိုက်ဆာ လာပြီမို့ ရွှေဒေါင်းက အပေါ်ထပ်
ကဖုန်းကို ပြန်ချလိုက် ကာ. . . အောက်ထပ်ပြန်ဆင်းလာခဲ့လိုက်ပါသည်
။ လလေးတော့ ခုလောက်ဆို သူ့အမေကြီးရဲ့ ဆူပူ သံတွေကို ခံစားနေရ
လောက်ပါပြီ. . .။ ယောက်ျားဖြစ်သူကို စစ်ဆေးမေးမြန်း အဖြေထုတ်ဖို့
လှမ်းခိုင်းစေကာမှ . . . ဘာမှ မမေးမြန်းလိုက်ရဘဲ. . . သွားကိုက်နေ
သော ယောက်ျားကပဲ စိတ်ညစ် ညစ်နဲ့ အော်ဟစ်ရှင်းပြသွားတာကို ခံနေ
လိုက်တာရယ်. . .။ မိန်းကလေးကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ . . . စိတ်တိုသတိ
ပေးရမယ့်အစား. . . သွားကိုက်ပြီး ဘာမှ မစားရသေးတာကိုပဲ အရေးသ
ယ်ပြီး စိတ်ပူ လိုက်မိတာရယ်. . .။ နှင့် . . .လလေးဟာ သူ့မေမေထံမှာ . .
. အတော်ကြီး အပြစ်ကြီးနေလောက်ပြီ ပေါ့. . .။

သို့သော် . . .ထင်သလောက် မဟုတ်လိုက်ပေ. . .။ ရွှေဒေါင်းတစ်
ယောက် အောက်ထပ် ပြန်ရောက်လာတာနှင့်. . . အဘွားကြီးလည်း ဖုန်း
ကို ပြန်ချလိုက်ချိန်က ကွက်တိပင်ဖြစ်ကာ. . .

“နေနေ. . . မောင်ရွှေဒေါင်း. . .အန်တီပဲ ပြောပေးလိုက်မယ်”

အင်း. . .။ သူ ပြောပေးတော့လည်း ကိုယ်အပြောရ သက်သာတာပေါ့
. . .။ ရောင်နေသေးတဲ့ ပါးကြီး အလှုပ်ရှားရသက်သာတာပေါ့. . .။ ကြာ

ဆံလေးကို ဘယ်အနေ. . .၊ ကြက်အူချောင်းနဲ့ ငုံးဥ လေးကို ဘယ်လိုထည့်. . .။ ပန်းပွင့်တို့ မုန်ညင်းရွက်တို့ ကို ဘယ်အချိန်လောက်ကျမှ ထည့်. . .။ ပြီးရင် အပြီးသတ် ပန်းကန်ထဲ ထည့်ပြီးမှ . . . အပေါ်ကနေ ကြက်သွန်ဖြူဆီချက်နဲ့ . . . ငရုတ်ကောင်းမှုန့် ကလေးကိုဖြူး. . .။ စသဖြင့်. . . ရွှေဒေါင်း စားတတ်နေကျပုံစံအတိုင်း တစ်ခုမှ မလစ်ဟင်းအောင် ဟာကွက်မရှိ. . . ထပ်မပြောရလေအောင်. . . အဘွားကြီးက ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပြောဆိုစီမံပေးနေပေ လိမ့်မည်. . .။

ညားခါစ. . . အိမ်ထောင်ဦး ဘဝတုန်းကတော့. . . မိခင်ငတ်မွတ်နေတာ ကြာပြီဖြစ်တဲ့ ရွှေ ဒေါင်းတို့ . . . “အမေဆိုတာ. . . ဒါမျိုးကိုး. . . အဲဒါကြောင့်မို့. . . အမေရှိတဲ့ ကလေးနဲ့ အမေမရှိတဲ့ ကလေးဆိုတာ စိတ်ဓာတ်ရေးရာ လုံခြုံပြည့်ဝ ကျေနပ်နိုင်မှုမှာ အကွာကြီး ကွာနေတော့တာကိုး. . .” ဘာညာနဲ့. . . တစ်ခါမှ မခံစားခဲ့ရဖူးသည့်. . . မေတ္တာတွေတော့ ရပြီဟု . . . ပြုံးပြုံးကြီးနှင့် ကျေကိုနပ်လို့ . . .။ အတော်ကြီးကြာမှ . . . အိမ်က အိမ်ဖော်ကောင်မလေးတွေနှင့် တိုက်ရိုက်စကား မပြော မဆက်ဆံစေချင်တာမျိုးမှန်း သိ သိလာရသည် ဆိုတော့ကာ. . .။

အေးအေးနေလည်း ရရက်. . . သူ အပင်ပန်းခံနိုင်လို့ သူ လျှောက်လုပ်ကိုင်နေတာပဲဟာ . . . လုပ်ပစေပေါ့. . .။

*